

Den næste sag på dagsordenen var:

**2) Første behandling af lovforslag nr. L 53:
Forslag til lov om ændring af lov om kunstig
befrugtning i forbindelse med lægelig
behandling, diagnostik og forskning m.v.
(Enliges og lesbisk adgang til insemination
samt lægelig behandling).**

Af Anne Baastrup (SF), Dorte Bennedsen (S),
Yvonne Herløv Andersen (CD), Vibeke
Peschardt (RV), Frank Aaen (EL) og Tom Behn-
ke (FP).

(Fremsat 3/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg støtter ændringsforslaget. Jeg vil også sige, at regeringen som helhed støtter ændringsforslaget.

Ved at ophæve bestemmelsen om krav om parforhold kommer loven om kunstig befrugtning til at ligne det lovforslag, som regeringen oprindelig fremsatte for et års tid siden. Vi havde ved udførelsen af lovforslaget lagt vægt på, at det skulle fastsætte de retlige og sundhedsmæssige rammer for kunstig befrugtning, og vi var ikke indstillet på som noget nyt, at der skulle tages stilling til, om man af den ene eller den anden sociale grund var berettiget til at modtage behandling af en læge.

For det er, hvad reglen handler om. Ikke om man i det offentlige skal eller har råd til at tilbyde enlige behandling, men om, hvem og hvordan læger må behandle. Der sker i det offentlige en afgrænsning af, hvem der kan modtage behandlingen, idet amterne af økonomiske årsager selv fastsætter krav med hensyn til, hvem der kan optages på ventelister til behandling. Og for øjeblikket er kravet i amterne med hensyn til at få reagensglasbehandling, at man er gift eller samlevende. Enlige vil således, hvis parforholdskravet i loven bliver ophævet, under alle omstændigheder selv skulle betale for reagensglasbehandlingen.

Jeg har stor forståelse for argumentationen om, at man skal se på barnets tarv, når man fastsætter regler, der involverer børn, meget stor forståelse for det. Det har været fremført, at det ikke er i barnets tarv at blive født af en enlig kvinde eller af en kvinde, der lever med en

anden kvinde. Jeg ved ikke, hvor stor og omfattende dokumentation der er for sådanne påstande helt generelt. Det er mit indtryk, at der efter lovens vedtagelse har været en del debat om spørgsmålet, og at de kvinder, der bevidst vælger at få et barn alene eller sammen med en anden kvinde, har gjort sig mange og dybe overvejelser om, hvorvidt de magter opgaven. Jeg tror derfor ikke nødvendigvis, at de er de værste forældre. Det er et meget generelt udsagn, og det mener jeg bestemt at man kan holde fast på.

At være barn af en voksen, der nøje har gennemtænkt sin livssituation, og som brændende ønsker sig et barn, tror jeg ikke er det dårligste udgangspunkt, når det kommer til stykket. Jeg har ikke lyst til ad lovgivningsvejen at lave en etisk prioritering, der kun rammer en enkelt gruppe af mennesker, der ønsker sig et barn. Det er også et moment.

Det har været nævnt, at man godt kan foretage den prioritering, f.eks. når man skal godkende adoptanter, men jeg mener ikke, at situationerne er umiddelbart sammenlignelige.

Som bekendt er der i loven om kunstig befrugtning en revisionsbestemmelse, der siger, at loven skal revideres om halvandet år. Normalt ville kriteriet for en så hurtig behandling af et ændringsforslag være, at der er fremkommet væsentligt nyt, men jeg tror ikke, at situationen for de enlige vil ændre sig væsentligt i løbet af de to år, loven skal virke før revisionen.

Det er også grunden til, at jeg, da man havde så kort en periode frem til den næste revision, på forhånd måske var lidt skeptisk over for forslaget, men man må jo erkende, at der er kommet nye medlemmer i Folketinget osv., og på den baggrund kan man sige, at det selvfølgelig godt kan være naturligt for forslagsstillerne at forsøge at finde frem til Folketingets stilling, når der nu er kommet et nyt forslag.

Jeg har ikke noget afgørende sundhedsmæssigt bud på, hvordan situationen for enlige ser ud hverken nu eller om to år, men jeg synes grundlæggende, at det er rigtigt, at den behandling, som læger er bedst til at udføre, nemlig barnløshedsbehandling, det være sig ved insemination eller teknisk avancerede behandlingsformer, også udføres af læger. Jeg synes derfor udmærket, at vi allerede nu kan beslutte os for at tage stilling til det lovforslag, der er fremkommet, om at ophæve kravet om parforhold.